

Petőcz András

Zárójelvers op. 43.

J.D. Salinger-variáció

- ((és hangtalan imára mozdult az ajka — talánha szívéből
 mondta: hallani nem lehetett — de tudni *azt*
 lehetett — öntudatlan formálta szavait — szájának apró,
 4 kicsinyke mozdulatával, hogy: “Uram, Jézus Krisztus, könyörülj
 rajtam, Uram, Jézus Krisztus, könyörülj rajtam, Uram, Jézus
 Krisztus, könyörülj rajtam”, és mozgott, mozgott a szája
 egyre, nem maradt félbe soha a mozdulatával, és szívdobogássá
 8 lett, már-már verőér-remegéssé, csak mondta, mondta a Jézus-
 imát, nem éppen kincseket gyűjteni akarván, de iszonyú
 félelemből, rettegve mindazt, mi eljöhet egyszer, mondta,
 11 mormolta magában a Jézus-imát, szüntelenül, végtelen szorongással,
 és nem is a haláltól,
de az élettől félvén —
 14 miként a verőér-remegés: — hangtalan imára mozdult az ajka))

Zárójelvers op. 44.

- ((Mozart Requiemjében szólal meg így a félelem — azt gondolta akkor — és álmában hallani vélte a hangokat is — és fel-felriadt legmélyebb álmaiból — és
- 4 vissza-visszaaludva próbált békét és nyugalmat nyerni magának — “gagner!” — győzni a rettegésen, mondta, és elképzelte, amikor meglátja majd a sötét szoba mélyén *azt* a különös alakot, aki el akar jönni egyszer
- 8 majd érte, aki eljött — “gagner!” — “győzni a...” — hogy magával vigye valahova, ismeretlen tájra, sötétbe, ismeretlen pusztulásba — és fel-felriadva próbált
- 11 aludni mégis, békét és nyugalmat nyerni magának, és szörnyű volt rettegni mindent, az érintést, a vágyakozást,
- 14 és szempilla-riadtan figyelni testének lassúdad széteséseit))

Zárójelvers op. 45.

- ((Désirée teste. Vágyott a teste után. És azt is gondolta akkor, mi lesz, ha már nem tud vágyakozni. Imádta azt a testet. A tiszta, hibátlan alakját,
- 4 a hosszú combjait, szeméremajkai megnyíló puha mozdulatát: imádta testének tisztaságát. Váralanul erős, gömbölyű melleit. Megőrült értük. Már régen nem akart mást: ezt a hibátlan
- 8 testet akarta csupán. Désirée teste. Vágyott a teste után. És távolról, gondolatban, újból és újból végig-simította hosszú és erős combjait, szétnyíló combtövét,
- 11 majd a hajlatait: és gondolatban, újból és újból. És jó volt tudni: övé volt ez a test. Nem a birtoklás
- 14 vágya miatt. *De önnönmagáért.* A puha és erős tisztaságért.))